

THE SIGN

4 - 2017

En dialog om samarbeid

Jeg er Bao

Danny Bao Nguyen
Redaktør

Jeg ble først med i redaksjonen fordi jeg hadde et håp om et liv med lite arbeid og masse lok. Og jeg hadde rett, nesten. De første månedene var jeg fri som en fugl, og ideen om å måtte skrive en tekst var kun en fjern drøm. Men så spirende ut av mørket kom deadline-kvelden, som en strømregning i november. Hadde jeg ikke hatt dyktige mennesker som dytte meg over målstreken hadde jeg nok blitt sittende i en evig limbo.

Jeg er et symbiosedyr — symbiotic animalibus. Avhengig av å omgås med folk som er bedre enn meg. For når såpa glir ut av hånda di og treffer gulvet, er det flott å ha noen som kan plukke den opp. Denne utgaven er dedikert til disse flotte menneskene. De uvanlige alliansene. De frodige gruppearbeidene. Våre personlige Samwise Gamgees. Vi skal ta en titt på perverse påleggskombinasjoner og samspillet mellom menneske og maskin. Og hvem er egentlig arkitektene?

Redaksjonen
2017–18

Tema:
samarbeid

Blanda
drops

Faste
spalter

Innhold

IKEA x HAY = sant?	6
Kontoret	8
Paranoid humanoid	10
Redda tester: søtt+salt	12
Symbiose: En verden av samarbeid	14
Designaren Ivar Aasen	16
Arkitektene: Hvem er de egentlig?	20

Presentasjon av det nye styret	23
5 typer på IPD	26
Halloween-fest	28
Er det lov?	30
Midtsiden	18
Tegneserie	22
Kryssord	32
Quiz	33
Hørt av folk	34

Il Presidente

En sunnmørsk kjærighets-erklæring

Aslak Høberg Liaaen
Nyvalgt president

Bongiorno Leonardo, amore mio! Vel, her sitte e, i skrivende stund kun iført lederens ikke fullt så nye klær; bukse, skjorte, underbukse, sokka og sko. Rimelig risque. E har ingen erfaring med å skrive leder, og det begynne å nærmere se tre år siden mitt siste kåseri (beklager kjære leser, men det her lova ikke godt). Du skal bli tatt med på ei knapp side med eventyr, et litterært lavmål med like mye spenning som et gjennomsnittlig venterom. Dessuten vet alle at ingenting e så sexy som en mann med kommitédalje.

En høst med flørt gikk over i en vår med voksende følelsa, som igjen gikk over enda en høst med brennende heit elskov. E kjente me enda mer dratt inn i det felleskapet som va Leonardo. Som en kald høst for ca. ett år siden. Den stod der, som et hvilket som helst anna imaginært konsept, men med et glimt i øyet som sa «bli en del av me». Det ene leda til det andre, og e blei heilforført av kommité og menneske som ga tid av livet sitt for å gjøre nokke ut av hverdagen til den mene designstudent. Fine greier, kommitéarbeid. Dessuten vet alle at ingenting e så sexy som en mann med kommitédalje.

designstudent e det lett å være usikker på ka man drive med. Har e virkelig lyst til å bruke livet mitt på å tegne radio, og ka i aller dypeste helvette betyr estetisk rytme? Men det e i sånne tidspunkt at en kan redde se selv ved å se på alle dem fantastiske menneskene rundt se, og tenke at om ikke anna, så vil e bruke livet mitt på å være med disse folka. Pretensiøst kanskje, men sant. Dessuten vet alle at ingenting e så sexy som tåkete kjærighetsprat.
Så da e vi her, Kjære Leonardo, med liva våre foran oss. E kan knapt vente på å finne ut kor godt det kan bli. Sei la mia anima gemella.

IKEA x HAY = sant?

Svensk storproduksjon møter dansk niche-design

Tekst: Carl Magnus Traberg | Foto: Emily Hsi

IKEA er lett. De har en fiks og rimelig løsning på alt, og det på et sted. Det er akkurat denne simplisiteten som har ført til at svenske IKEA er blitt så populært, og ikke minst; i butikkene deres får du billig mat. Til tross for at man ikke blir servert pølse og kaffe til 15 kr når man entrer en av butikkene til HAY, blir man likevel forført og trukket inn i en verden av særegne og moderne fargekombinasjoner med hengivne former i forlokkende innpakning. For over et år siden hintet IKEA om et samarbeid med en kryptisk og surrealistisk video i forbindelse med lansering av kolleksjonen i 2017, og forventningene har vært store siden. Med tanke på at begge produserer moderne interiør, kan de sees på som konkurrenter, men et samarbeid av denne størrelsen tyder på det motsatte.

IKEA og HAY hevder at samarbeidet har vært en prosess i å lære av hverandre for å bli mer kreative. HAY bidrar med designkunnskaper, med grunnlag i mote, kunst og arkitektur, og IKEA med flere tiårs erfaring innen masseproduksjon.

IKEA ønsker å gjenoppfinne sine grunnleggende design, og utfordre folks oppfattelse av design, mens HAY har en visjon om å lage rimelige hverdagsprodukter som er laget for å kunne brukes og beundres i mange år. Sammen ønsker de å skape tidløs kvalitet. Har de lykkes?

YPPERLIG

Samarbeidet kulminerte i kolleksjonen YPPERLIG, som ble lansert 6. oktober i år. YPPERLIG-kolleksjonen tar for seg IKEA sine klassikere, og gir dem en moderne vri. Blant annet har den tradisjonelle gule posen fått et malingsstrøk. Sammen har de funnet (enda flere) smarte oppbevaringsløsninger. Redaksjonen har dratt til IKEA for å oppleve kolleksjonen på nært hold.

Vi blir med en gang møtt av den nye kolleksjonen, som har fått plass ved inngangspartiet i to moduler. Fokuset er på henholdsvis sofa og bord med tilhørende benk. Kolleksjonen omfatter alt fra servetter og puter, til lysholdere og lenestoler, som er presentert elegant på tilhørende reoler og hyller. Presentasjonen er innbydende og luftig, og det tar ikke lang tid før vi er i gang med å løfte, ta på og undersøke produktene. Både lenestolen og sovesofaen har et moderne, men fortsatt enkelt og funksjonelt design, og er kledd et nøytralt grått stoff. Det er heller ingen ting å utsette på komforten.

En moderne vri

Da samarbeidet ble annonsert, var det gjort klart at den klassiske gule posen skulle få en ny innpakning av HAY, i en stil som skulle være mer passende for det moderne nordiske hjem.

De første bildene av posen viste flere

design med et nedtonet og jordlig fargevalg, likevel fortsatt tro mot det originale sammenvevde mønsteret.

Forventningene var derfor store, men opplevelsen skuffende, da den viste seg å være produsert i det samme plast-materialet som forgjengeren, og resulterte i et glinsende, billig utseende. Riktignok avspeiles dette i prisen som ligger på 15 kroner, 10 kroner over den klassiske posen, og forventningene til materialitet kan dermed ikke settes til det man finner i en ren HAY-butikk. Men er dette et symptom på rammene gitt av å jobbe med IKEA?

Flere av produktene i kolleksjonen oppleves som litt billige, blant annet er keramikkvasene ujevne i overflaten, og har et mer robust utseende enn avbildet på nettsiden. Fargevalget er dristig, noe som gjør den mindre allsidig, men det er forsiktig ingenting i veien med dekorasjon som skiller seg ut.

Til tross for den noe varierende kvaliteten, skal HAY komplimenteres for den tidligere nevnte helstøpte stolen (avbildet), da den både er komfortabel og pen, uten at det går på kompromiss

av prisen som ligger på behagelige 895 kr. Stolen er solid, men likevel lett, og attpå til sertifisert for offentlig bruk. Grunnlegger Rolf Hay sier selv at dette er en av hans favoritter fra kolleksjonen, og det er heller ingen overraskelse at danskenes presterer å produsere en stol av kvalitet med tanke på tradisjonen for dansk stoldesign. Det er her vi virkelig ser samarbeidet blomstre, når HAYs designevner, og IKEAs produksjonskompetanse sammen kan skape noe vakert og funksjonelt, til en overkommelig pris.

Tilbehør i fleng

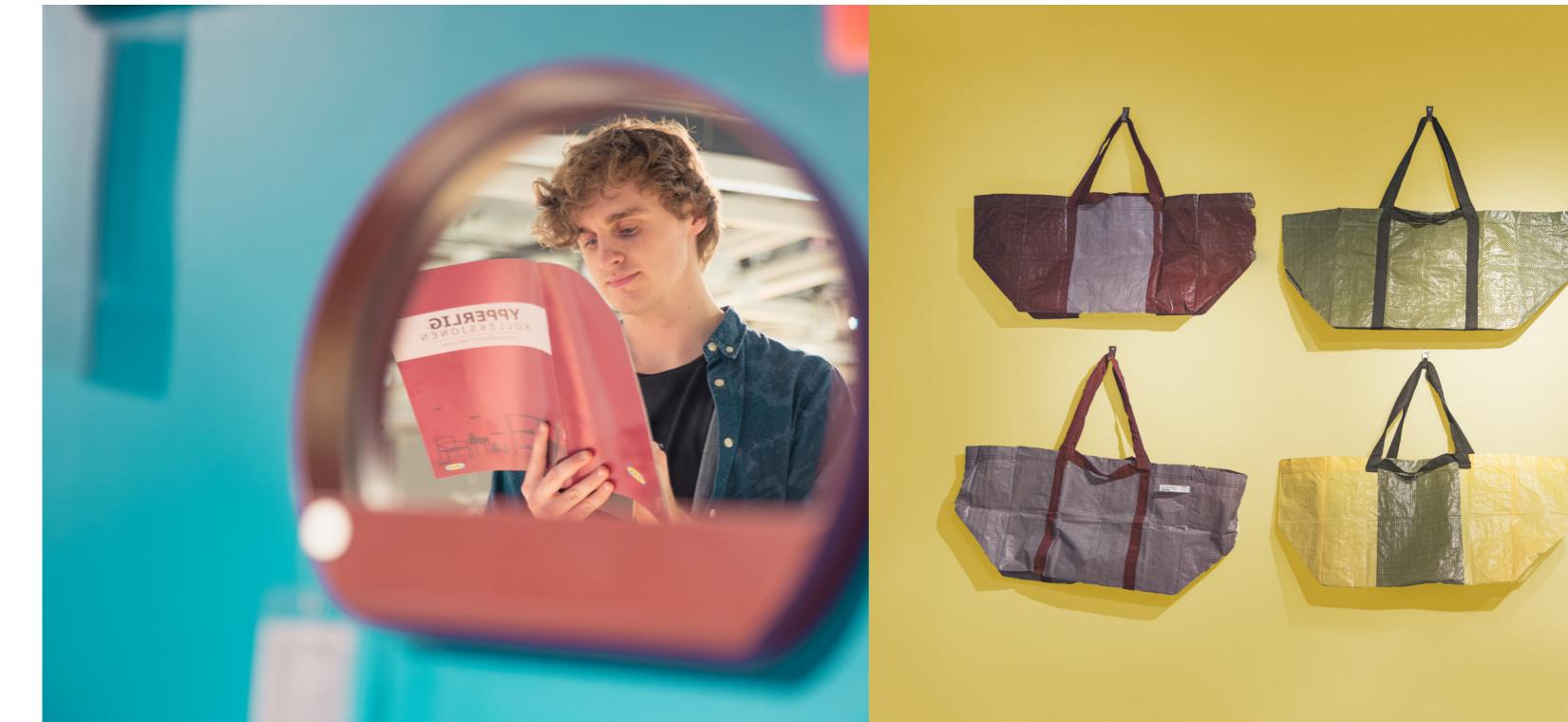
Grunnlegger Mette Hay uttrykker at de er meget opptatt av tilbehør, og YPPERLIG-kolleksjonen er derfor intet unntak. Av tilbehør i kolleksjonen, finner vi blant annet puter med forskjellige mønster, servietter med tekstur og speil i varierende farge. Funksjon er i kjent HAY-stil, dessverre satt noe til side for det visuelle uttrykket.

På en annen side vil det være feil å kreve noe mer, da det nettopp er de lekne små funksjonene i en pen og innbydende forpakning som har gjort HAY

såpass populære. Man kjøper HAY fordi det er fint, ikke fordi de løser de store interiør-oppgavene. Det er altså ingen banebrytende design, men produkter som løser hverdagslige problemer på en finurlig og særegen måte.

Moderne og tidløs?

IKEA og HAY ønsker å skape en moderne og tidløs kolleksjon, men YPPERLIG blir en mellomting av det funksjonelle og vakre, og gir en følelse av å være enten-eller. Anmelder sitter igjen med tanken at dette ikke er en premium-utgave av IKEA, heller en budget-versjon av HAY, og man kan da spørre seg om man ville brukt penger på produktene hvis det ikke var for HAY navnet. Det skal så vel sies at med undertittelen «Vakker hverdag med IKEA og HAY», tilslirer de at de ønsker å fremme det vakre, og da muligens på bekostning av det funksjonelle. Kanskje er det da bedre å bruke pengene på ekte HAY?

Kontoret

Tekst: Leander Pantelatos

Det er en fin ting å studere på Gløshaugen. Spesielt om man studerer industriell design. Klasserommet med sine fantastiske 40 kvadratmeter, beroligende farger og kattebilder, setter en pen ramme rundt arbeidet. Om man derimot ønsker ro til sin askese, kan man heller oppsøke en lesesal, eller gå hjem og lese. Men når vi en dag sendes ut gjennom «palassets» dører og inn i det virkelige liv, er det kontoret som venter på de fleste av oss.

Fryktinngytende bilder av store haller med hundre pulter stuet inn, og bruk av forstyrrende neonfarger i "kreativitetens tjeneste" er noe som holder meg våken om natten.

Tanken på å måtte jobbe i et lekerom, gjorde meg interessert i å finne hvordan situasjonen egentlig er, og hva man som en smule introvert må belage seg på.

Det åpne landskap

Åpne kontorlandskap var noe som oppstod i Tyskland på 50-tallet. Tanken bak var økt samarbeid mellom de ansatte, der nye ideer kunne oppstå og skape grobunn for innovasjon. Ettersom man skviser kostnadene per ansatt per kvadratmeter, ble dette celebrert som en fremragende løsning.

Flere og flere bedrifter tok, og har, konseptet i bruk. Ansatte ble hentet ut av cellene sine og satt ut i det åpne landskapet. Det er bare et lite sok på Google som viser hvordan dette kan se ut. Facebooks kontorer kan stort sett assosieres med industrielt dyrehold, til forskjell at det kanskje er litt mer fargerikt, og at de innsatte har noe å gjøre. Andre bedrifter har latt de ansatte ta med seg all mulig «stuff» på

jobb, og da sier det seg kanskje litt selv at produktiviteten ikke alltid er i hundre.

Men spesielt de siste årene har det kommet mange artikler om at dette ikke er svaret på den «ultimate kontorformen», samt forskning som underbygger dette. Det å høre kollegaens telefon samtale om midtlivskrisen sin, gjør en ikke akkurat inspirert. Og om man i utgangspunktet sitter dypt konsentrert, tar det gjerne ti minutter å hente seg inn igjen

etter en slik forstyrrelse. I artikkelen "Menner åpne kontorlandskap gir økt produktivitetstap" (Krono) trekkes det frem at åpne kontorlandskaper gir produktivitetstap når det gjelder å finne løsninger til ansatte som bedriver konsentrationskrevende faglig arbeid, og hvor bruk av korttidshukommelsen brukes aktivt. Sykemeldingsdagene går opp, og de ansatte er generelt mer stresset. Et interessant moment i artikkelen er at det ikke bare handler om et følt statustap, og noen irriterende avbrytelser, men heller en følelse av avmakt overfor å ikke kunne utføre oppgavene man er satt til. Dette røkker ved noe essensielt i det profesjonelle liv, og svekker arbeidsgleden blant i utgangspunktet høyt motivert og kvalifisert arbeidskraft.

På randen av slakt må det kanskje sies et par gode ord om åpent kontorlandskap. Arbeidsgrupper som ikke har kognitivt krevende oppgaver, og som må samarbeide tett, har fordeler av å sitte i et åpent landskap. Som for eksempel avisdeskjer, prosjektgrupper og kontrollrom, der sosial kontakt er ønskelig og trivselsøkende.

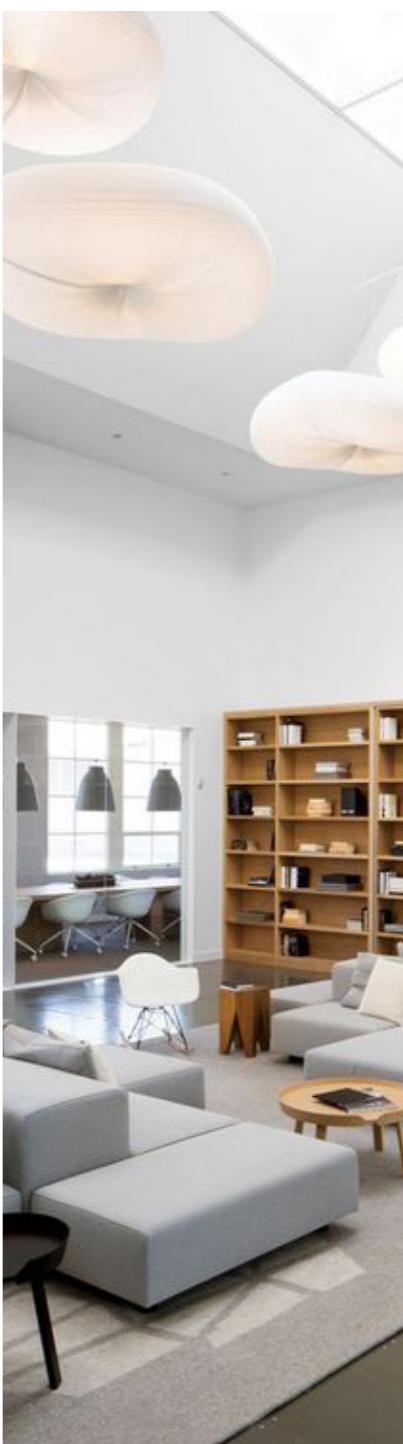
I "The Open-Office Concept Is Dead"

(Fortune) skrives det at "stille" arealer er av økende betydning, da flere i økende grad jobber med oppgaver som krever individuelt fokus. Som tittelen på denne artikkelen sier, skrives det at det åpne kontorlandskapet, som en generalisert form er død. Så da må det vel finnes noe nytt?

Hva nå?

Når man synes celler er teite på grunn av at de er usosiale og dyre, samt at man har avskrevet det åpne kontorlandskapet på grunn av uroligheter og frykt for at produktiviteten skal synke; hva er det man sitter igjen med da? Jo, hybridkontoret! Et kontor som i utgangspunktet er et stort åpent areal, som kan deles i mindre deler for spesifikk bruk. Når man som menneske er vant til å ha en seng å sove i, et middagsbord å spise ved, og en dusj å dusje i, virker det plausibelt å gjøre det samme for forskjellige kognitive oppgaver. Da behovene for å jobbe med et prosjekt er svært varierende, virker det naturlig å utforme tilpassede areal, noe som omsettes i «fremtidens kontor» som Fortune liker å kalte det. Der er det fokus på åpne volum oppdelt i arealer til bruk for gruppemøter, avslappningsområder, og lydtette rom for fokus. Samt en «lounge» for uformelle samtaler, for å nevne noe.

Men ute i det store området, er det kun relativt små grep som må tas for å gjøre det arbeidsvennlig. Det er interessant med hvor lite man kan støydempe et kontorlokale. For eksempel kan semi-private møter holdes i en lenestol med store «ører». Dessuten er mye gjort om man lager mindre grupper med arbeidsplasser, og deler rommet opp med hyller og støydempende materialer. I tillegg kan man få ned lydnivået ganske bra ved hjelp av støydempende veggfliser som har dekorativ kvalitet. Et litt mer "sexy" alternativ er kanskje Bang og Olufsens høytalersystem som kan brukes til å spille musikk om folk er i

stemning for det, eller i passiv tilstand virker som et støydempende element.

Et annet viktig begrep er skalerbarhet. Noe som tilsier at størrelsen av disse arealene må kunne endres. I moderne bedrifter settes det sammen team skreddersydd til ulike prosjekter, og størrelsen på bedriften varierer veldig, spesielt innenfor teknologibransjen. I AirBnB sies det at bedriften har en helt annen størrelsесorden hver 6. måned. "The only constant now is this state of flux," sier Simon Jordan, co-founder av Jump Studios, et arkitektur- og designbyrå, til magasinet 1843. Noe som har resultert i møbelsystemer som kan settes sammen til grupper av ulik størrelse, og «bokser» som det kan bygges møterom av, tilpasset teamets størrelse.

Når alt dette samles under ett tak, samtidig som man tar nettverksalderen vi lever i med i betrakningen, får vi flekskontorer. Når folk gjennom digitale plattformer kan velge hvor de ønsker å sitte og jobbe, er det ikke nødvendigvis bare på kontoret man sitter og jobber, noe som også har gjort seg bemerket også i stilens. Det skal føles som hjemme, og arbeid og liv blir sammen til ett.

Google selv har også tatt steget i denne retningen, der de har viet arealene sine til ulike kontorinnredninger, og selve stilens er blitt mer voksent. For eksempel har kontoret i London gått fra å være et lekerom for hardtarbeidende til å bli et smakfullt innredet kvarter til engasjerte mennesker. Og hjemmekoselig har det blitt! Louangen for avslapping er innredet med moderne stålamer, og sofaer i en lys rosa tone.

Om «fremtidens kontor» blir slik, kan jeg sikkert bli med på leken. Spesielt aspektet med å ikke måtte være knyttet til et sted hele tiden, kommer nærmere den fantastiske Gløs-hverdagen vi har her på haugen.

Paranoid Humanoid

Tekst: Anders Støen | Illustrasjon: Bao Nguyen

John Maynard Keynes proklamerte i 1930 at før århundret var over, ville vi arbeide mindre enn halvparten så mye som vi gjorde da. Økonomen spådde at teknologiske fremskritt ville gjøre maskiner i stand til å overta de fleste jobbene. Slik har det ikke blitt. De fleste jobber like mye som før, om ikke mer. Én ting fikk derimot Keynes rett i: vi har i dag den teknologiske kapasiteten og viljen til å snu alt på hodet.

Da Keynes studerte muligheten for en automatisert fremtid, var det trolig med hensyn til industriarbeideren. Å stå ved samlebåndet har vært en utsatt stilling siden før Keynes' tid. Lavtlønnede fabrikkarbeidere har alltid vært først i køen for automasjon som middel for større overskudd, mens hvitsnipparbeidere – som industridesignere og arkitekter – gjennom det tjueårhundret har blitt skånet for denne utviklingen. Introduksjonen av digitale løsninger og den overhengende muligheten for utvikling av kunstig intelligens, har nå gjort problemstillingen universell, om man velger å se på det som et problem. Når manufakturstillingene om noen tiår for lengst er erstattet av kybernetikk, vil tradisjonelt trygge yrker være nestemann i køen? Er det mulighet for at maskiner også kan snike seg inn i design, en disiplin vi betrakter som grunnleggende menneskel-

ig? Har de allerede gjort det? I utgangspunktet kan det være vanskelig å tenke seg designyrket, med alle sine grener og varianter, som et potensielt emne for automasjon. Det fins selvfølgelig en viktig distinsjon: den realfaglige spisskompetansen mange industridesignere tilegner seg, særlig ved NTNU, plasserer dem i en annen bås enn f. eks. rene grafiske designere eller webutviklere, men det finnes en betydelig overlapp. Så, hva er den konkrete trusselen? Er det snakk om å gi alle mennesker fyken, sette en robot foran en iMac, programmere inn Adobe-eksperitse, for deretter å høye inn overskudd på besparelsene? Vi er nok ikke helt der, og slik blir det nok aldri heller. For disse designerne er det fenomen som templates og andre halvfabrikat-løsninger som bekymrer, skreddersydd for å gi kunden mulighet til å generere profesjonelle re-

sultater uten krav til tekniske ferdigheter. Tjenester som The Grid og Wix har også inkorporert AI i sine verktøykasser, den mest troverdige og potente videreføringen av automasjon i den digitale sfæren. Som sagt, beskrivelsen av utviklingen som problematisk, kan i seg selv være nettopp det, noe vi kommer tilbake til. Parallelt med de tekniske innovasjonene, er det disse gruppene – de som arbeider nesten utelukkende grafisk og digitalt – som er mest utsatt for nedgang i etterspørsel av menneskelige ressurser i deres fagfelt. I den vestlige verden har tendensen lenge vært en økning i midlertidige stillinger og frilansarbeid. De nevnte gruppene utmerker seg som sårbar for denne strukturelle endringen. Eksponeringen for markedskonjunktur og mangelen på et sterkt sikkerhetsnettverk kan fort bli en avgjørende faktor om den sammenslås med automasjon på

stor skala. Arbeidstakere i dette markedet kan fort falle innenfor en relativt ny demografi: prekariatet. Uttrykket stammer fra sammensmeltingen av et nytt proletariat i en prekær situasjon – unge, høyt utdannede arbeidstakere som søker aktører i et marked der deres kompetanse og arbeid er undervurdert og underbetalt. Nordmenn har til gode å kjenne den fulle virkningen av prekariats inntreden, da vår bedriftskultur ikke tillater det på linje med land som USA. Den gryende neoliberalistiske tankegangen hinter om at denne kulturen går en usikker fremtid i møte.

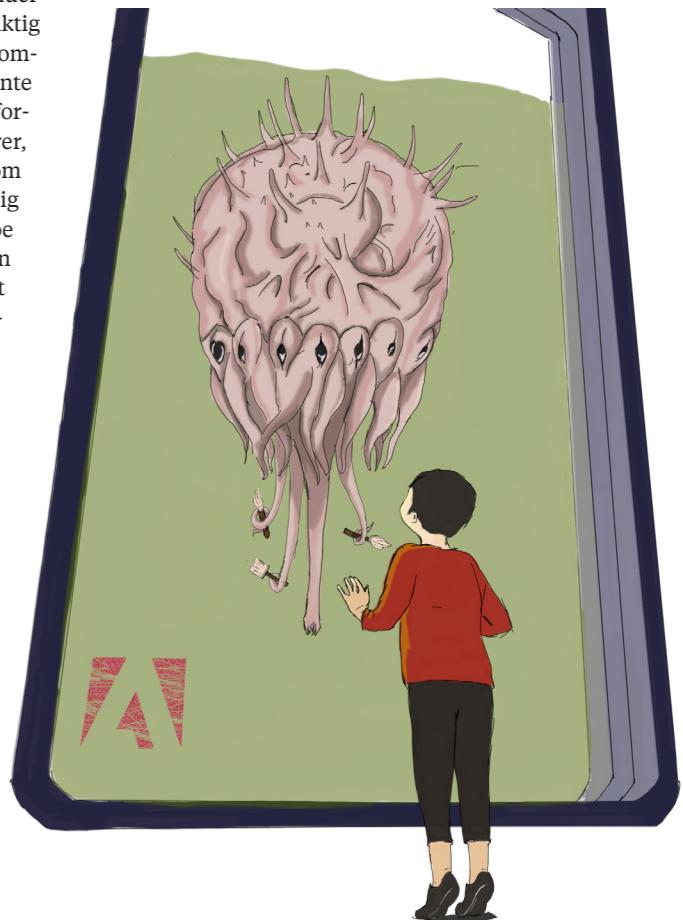
The Grid og Wix ADI er representanter for en ny generasjon designhjelpeverktøy, drevet av algoritmer, ikke designer. Når Autodesk snart slipper Dreamcatcher får vi se AI innta en ny arena: produktdesign og CAD. Programmet vil forsøke å innføre generativ design som hjelpeverktøy for å optimalisere modellering, både estetisk og økonomisk. Operatøren vil bli presentert med muligheten til å velge mellom et utall unike design, generert av kompliserte algoritmer, skreddersydd for strukturell integritet og effektivt materialeforbruk. Alt Dreamcatcher trenger er et sett med parameter og krav det genererte designet må tilfredsstille. Enkelt og raskt; automatisk. Vi må innstille oss på en fremtid pakket med teknologi som vil avsette oss på områder vi tror er avhengig av menneskelig kompetanse. Dette er den samme virkeligheten arbeidsfolk har møtt gjennom århundrer. Teknologisk utvikling er ikke en variabel, men en konstant. Hvorfor skal vi ikke klare å komme oss over denne kneiken også?

Om vi blir gjennom pensum i Design 3, finner vi et snev av håp begravd i kapittel syv. M.I.T.-forskerne Erik Brynjolfsson og Andrew McAfee – eksperter på forholdet mellom mennesker og maskiner – når han drøfter "ting som gjør oss smarte."

Brynjolfsson og McAfee vektlegger at den vinnende kombinasjonen alltid vil finnes i samarbeidet mellom mennesker og maskiner, heller enn brillante eksemplarer av hver av dem. Teknologien vi utvikler vil i så fall fungere best i et symbiotisk forhold med egenskapene et menneske kan tilføre. Argumentasjonen bygger på at maskiner tar over trivielle oppgaver slik at vi kan ha kognitiv kapasitet til å gjøre mer essensielle ting. I forlengelse av dette hevdes det at de jobbene som kan automatiseres, i stor grad allerede har blitt det. Det eneste som kan fundamentalt utfordre denne tankegangen og forvise sentimentet Brynjolfsson og McAfee står inne for, er videreføringen og fullbyrdelsen av AI.

Som industridesigner i en verden preget av kontinuerlig automasjon, er det viktig å være klar over sin kompetanse. Alle de nevnte nyvinningsene kan utfordre etablerte strukturer, men tankegangen som ligger bak en helhetlig designprosess er noe helt annet. Webdesign har blitt automatisert og overlatt til allmennheten, men det kreves et menneske for å verifisere, modifisere og

optimalisere produktet for brukeren. En robot klarer fortsatt ikke dette. De er ikke særlig gode på feedback. Frilansarbeid er stadig mer utbredt, samtidig som mange hevder designerens rolle blir mer og mer undervurdert, men bedrifter som ansetter flere designer og anvender designmetodikk opplever økt lønnsomhet og vekst. Kanskje nøkkelen ligger i en klargjøring og en påminnelse av industridesignerens nøkkelkompetanse. Denne finnes ikke i niller og ettall. En designprosess kan ikke startes eller avsluttes av en maskin. Den krever teft og intuisjon, fantasi og kreativitet, pragmatisme og kynisme. Der er vi fortsatt best. Enn så lenge. Så får vi bare innstille oss på å jobbe akkurat like mye, eller mer, i hundre år til.

Brunost + kaviar

Visuell kvalitet	○ ○ ○ ○ ○
Samspill	○ ○ ○ ○ ○
Smak	● ○ ○ ○ ○

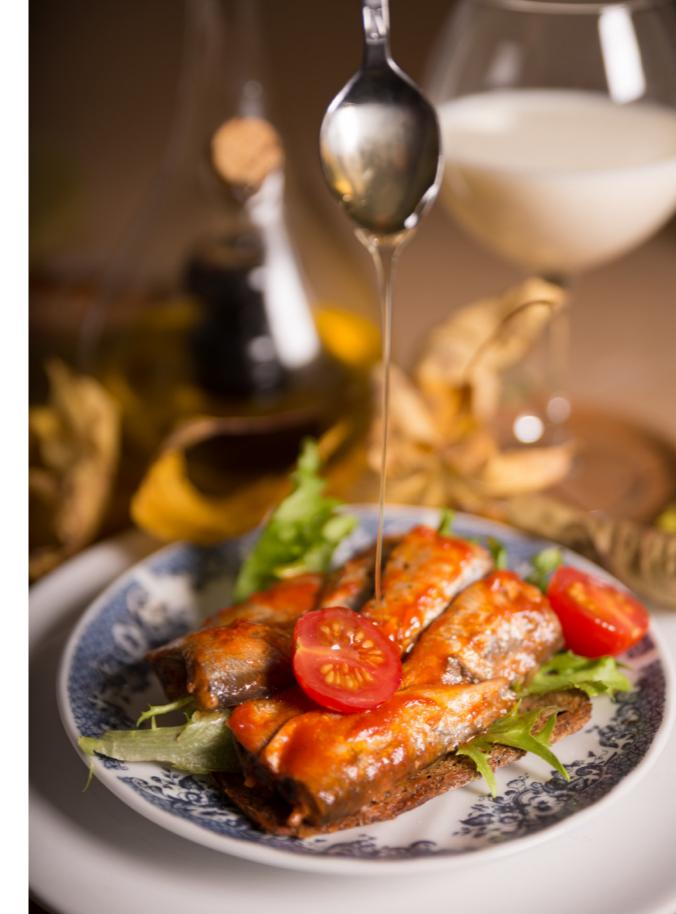
Gulost med kaviar er en folkekjær kombinasjonsfavoritt. Men vil fiskerognen gi samme balanse til ostens søtere bror? Førsteinntrykket er heller tamt. Fargene er like og utseende ikke veldig appetitvekkende. Som en enhet er påleggene lite troverdige, i hvert fall ved første øyekast. Selve testingen ga blandede reaksjoner. Dette er to smakssterke pålegg som kriger om å ta overhånd. Det blir en slags union når en kun smaker brunost med et hint av salt, men så kommer fiskesmaken og det flyktige partnerskapet ender brått. De to bløte konsistensene komplementerer ikke hverandre, men ødelegger hellere ikke. Disse gjør seg bedre hver for seg.

Salami + banan

Visuell kvalitet	● ● ● ● ●
Samspill	● ● ● ● ○
Smak	● ● ● ○ ○

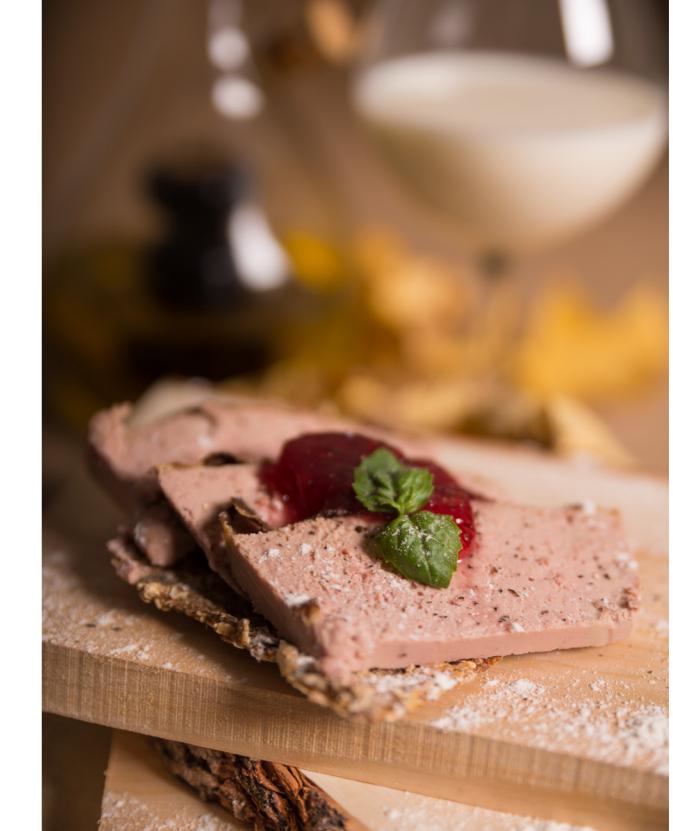
En energisk og optimistisk fargekombinasjon som også leverer smaksmessig. Her snakker vi altså, dette er godt! Små komplikasjoner som at bananen lurer seg unna mens salamien blir spist opp i én munnfull ødelegger for samspillet, men om man treffer riktig er denne brødskiven mer enn tilfredsstillende nok. De varme fargene lever opp en ellers mørk periode og alle smaksløker gleder seg. Potensiale til å bli en ny klassiker!

Sardiner + honning

Visuell kvalitet	● ● ● ○ ○
Samspill	● ● ● ● ○
Smak	● ● ● ● ○

Som en motsats til ekspedisjonskosten de klassiske søtt-og-salt-kombinasjonene er, bestemte vi oss for å teste noe mer kolesterolvennlig. Valget falt på sardiner og honning, noe samtlige i panelet angret på da testingen faktisk skulle gjennomføres. Minus for lukt, pluss for et sunt visuelt uttrykk. Anbefales IKKE som lesesalat, da honningen gir sardinene en slags slimete sklie og fisken flyr vegimellom. Overraskende godt med litt honning til sardinene, mens sardinene på sin side ikke tilfører noe som helst bra til honningen.

Leverpostei + syltetøy

Visuell kvalitet	● ● ○ ○ ○
Samspill	● ● ● ○ ○
Smak	● ● ● ● ○

Denne kombinasjonen var den i sortimentet vårt med størst fallhøyde fordi det var knyttet så høye forventninger til den. Smaksmessig skuffende, ikke det samholdet eller den kommunikasjonen som var ønsket. Tyggemotstanden er ikke til å skryte av, men reddes av knekkebrødet. Brukeropplevelsen er grei, om noe klissete. Samarbeidsvilligheten er heller ikke på topp. Det kan virke som råvarene er klar over at for mye sukker er skadelig for en lever og derfor nekter å jobbe sammen. Alt i alt helt greit, men ikke en vinner på noen områder. Det som derimot kan anbefales er den skogslige versjonen, leverpostei + tyttebærsyltetøy. SCHWUNG!

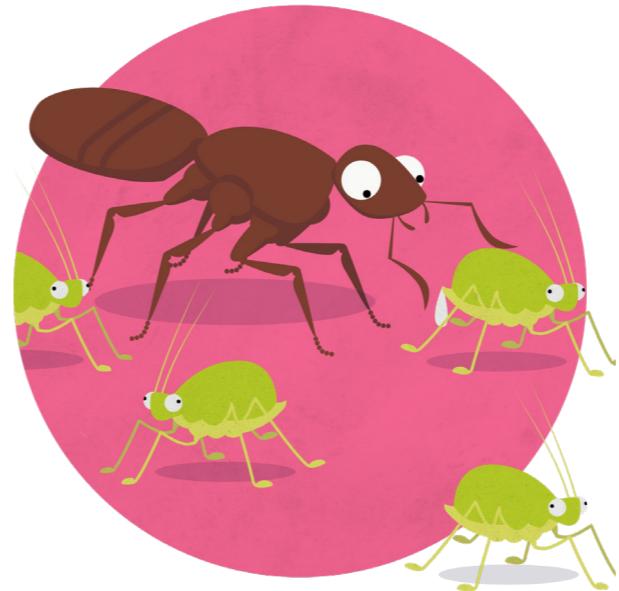
En verden av SAMARBEID

Tekst: Carina Marie Nordli Krøger | Illustrasjon: Elise Breivik Jacobsen

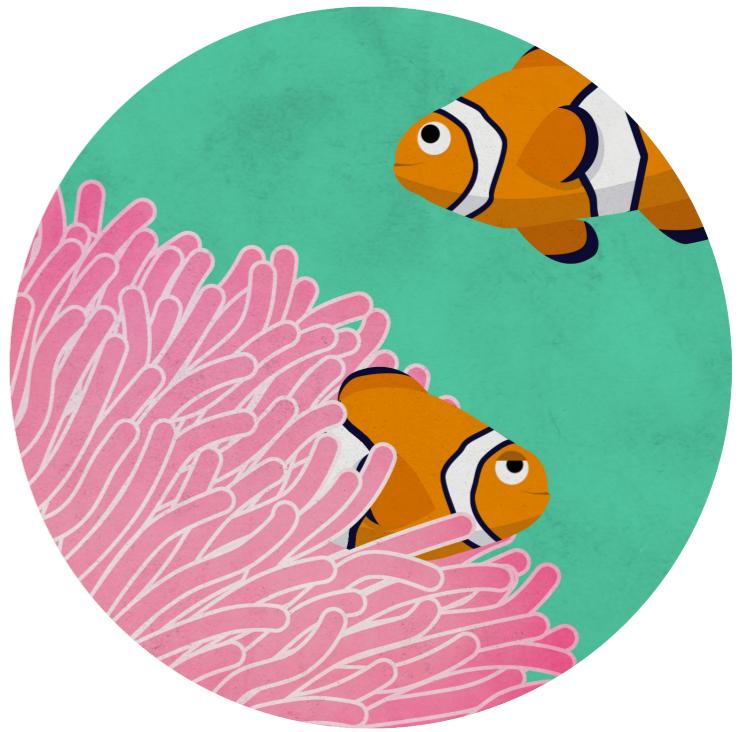
Kveghegre og store pattedyr

Dyreverdenens store samarbeidspartner er hegren. Den sitter på ryggen til alle mulige store pattedyr hvor den spiser parasitter. Hegren er en årvåken liten skapning og er mer sensitiv til forandringer enn sine store venner, som gjør at den kan varsle tidlig om rovdyr og andre farer.

Krokodiller og krokodillevokter

Når en krokodille åpner sitt gap og en liten fugl går frivillig inn, er det ikke en stakkars, forvirret, liten fugl som tar sine siste skritt mot en skjebne som middagsmat. Fuglen skal faktisk spise selv! Den forsyner seg av kjøttrester fra krokodillens munn, og krokodilen får i gjengjeld renset tennene sine.

Klovnefisk og anemoner

Klovnefisken er immun mot giften fra anemonens tråder. Mens andre fisker vil brenne seg, koser klovnefisken seg i disse tentaklene. Anemonen blir dermed et ypperlig skjulested for klovnefisen. Den legger blant annet eggene sine inne i anemonen. Til gjengjeld lever anemonen på rester av klovnefisks mat. Hvis man mater en klovnefisk kan man noen ganger se at den tar med seg en matbit og slipper den ned til anemonen. Deres forhold er ganske spesielt, en klovnefisk kan holde seg til den samme anemonen livet ut.

Designaren Ivar Aasen

Tekst: Marte Opsahl Søreng & Leander Pantelatos | Illustrasjon: Elise Breivik Jacobsen

Du veit heilt sikkert at Ivar Aasen er språkforskar, moderne europeisk poet, friluftsmann, hobbyeteorolog og sjølvsagt far til nynorsken. Men visste du også at han var designar? Han la nemleg ut på lange reiser for å prate med menneske og finne ut av deira behov, og kva folk trong i eit norsk skriftspråk. Menneska og deira dialektar var i fokus, og skriftspråket i Noreg skulle tilbake til røtene. Han var ein av pionerane innan designmetoden Human Centered Design.

Her skal vi ikkje gå så veldig i detalj om livet til Aasen, men om du ynskjer å vite meir kan du vitje aasentunet.no. Han var ekstremt glad i språk, og kunne seks stykk sjølv. I byrjinga skreiv han riksmål (= dansk) slik som alle andre, men han fann ut at dette ikkje hadde nokon samanheng med det norske talet. Noreg hadde vore i union med Danmark i over 400 år, og det norrøne skriftspråket var utdøydd. Dette ville han gjere noko med, og dedikerte resten av livet til å konstruere eit nytt norsk skriftspråk som skulle vere norsk, og gi folk mogelegheit til å skrive omtrent likt dialektar si. Som dykk sikkert veit, er dialekt utruleg viktig for kvar einskild sin identitet, og er med på å byggje karakter. Kva hadde vi vore utan dialektar vår?

Kva er HCD?

For det fyrste høyrest det ut som ei psykologisk liding. Men det er altså ein designmetode som brukast for å designe eit produkt for ein bestemt brukar, i ein bestemt situasjon, etter definerte brukarkrav for å oppnå tydelege mål. Som student på Industriell Design vert du drilla i dette. Kanskje likar du metoden så godt at den endar opp som favorittmetoden for å utvikle produkt. Kven veit.

Generelt handlar Human Centered Design om å sette brukaren i fokus. Når ein skal utvikle nye produkt eller tenester er det viktig at dette er tilpassa brukaren. Ein startar med å utvikle forståing for konteksten produktet eller tenesta skal brukast i. Dette kan gjerast ved ob-

servasjonar og intervju. Vidare må ein spesifisere brukarkrav, før ein går vidare til å utvikle ulike løysingar på problem ein har støtt på. Til slutt må ein evaluere løysingane opp mot brukarkrava, og teste dette ut i praksis. Om ein så finn diverse svakheiter ved produktet, går ein tilbake igjen til trinn ein, der ein set seg inn i problemstillinga på ny, gjerne med nytileigna informasjon. Utifra dette kan vi trekke klare parallellear til Ivar Aasen sitt virke.

Kva gjorde Ivar Aasen?

For å konstruere eit nytt norsk skriftspråk, landsmålet, måtte Aasen ta beina fatt og leggje på reise for å kome i kontakt med folk som snakka ulike dialektar over heile Noreg. Noko som direkte kan

overførast til fyrste trinn i HCD-prosesen: Observasjon av brukarane medan dei brukar produktet. Reisene utgjorde nær 27 000 km og i 24 år var han i gjennomsnitt på reise kvar tredje dag. Han slo av ein prat med menneske han møtte på undervegs, og noterte ned ord og uttrykk han høyrd. Dette vil ein kalle direkte observasjon i dag; der ein sit som fluge på ein vegg og observerer utan å bryte inn.

Notatane til Aasen er veldig detaileerte. Han kunne vere på ein plass i nokre dagar for å kome i kontakt med lokalbefolkinga og drive med språkarbeid, før han reiste vidare. Marknadsplassar, fest og folkeeventyr var viktige for innsamlinga av ord. Her høyrd han mange ulike talet på nabobygder som han ikkje reiste innom. Innanfor HCD prosessen gjekk han her meir aktivt til verks, der han nyttet seg av intervju, for å gjere greie for bruken ytterlegare. Med litt godvilje kan ein tenkje at ei vitjing på til dømes ein marknadslass fort kunne resultere i ei fokusgruppe. Men heller tvilsamt er det at han serverte kaffi og brownies, for å skape «chill-feel».

Det er ei utbreidd myte at Ivar ikkje var i Nord-Noreg, men han reiste faktisk heilt til Tromsø. Lenger nord var han ikkje av di folk med dialekt frå kringliggjande områder var i Tromsø for å handle. Dermed fekk han kartlagt så og sei alle dialektane i Noreg og lagde eit nytt skriftspråk der alle fellensnemnerane i det norske talet er teke med. Eit godt grunnlag for eit fyrste designutkast. Han innførte også stor valfridom, slik at ein kunne tilpasse språket slik at det låg så tett som mogeleg opp til dialekta. Noko som direkte kan relaterast til brukarkrava han sett opp, der folk på bygdene skulle få eit offisielt språk dei kunne handtere, men samstundes behalde sin lokale identitet. Aasen brydde seg ikkje så mykje om språket i byane, sidan det talet var omtrent lik dansk.

No var Ivar komen til prototypingsstadiet som resulterte i 39 bøker og småtrykk for å teste ut det nye talet, mellom dei to ordbøker, Norsk Gramatikk og Norsk Ordbog, med til saman 69 000 ord. Han gav

ut artiklar og prosatekstar og dikt og songar for å vise korleis landsmålet kunne nyttast i praksis, og at det var eit godt fungerande språk. Seinare kom det nye reviderte utgåver ettersom han fekk tilbakemeldingar frå brukarane. No må det nemast at eit språk til stadigheit er i utvikling, og at det har kome mange revideringar sidan Ivar Aasen trykte si fyrste bok. Generelt kan ein seie at språkutviklinga er ein manifestasjon av HCD-prosesen, men at Ivar Aasen la startskotet for nynorsken.

Ivar si forteneste

Det banebrytande arbeidet til Ivar gav folk mogelegheit til å skrive nært slik dei snakka, og landsmålet vart fødd. Ivar Aasen fekk mellom anna ein æresmedalje i gull i 1871 frå kong Karl den 15 for det språkvitskaplege studiet av "det Norske Folkesprog". I dag er det kalla nynorsk, og har 500 000 brukarar som har det som kvardagsspråk. Nynorsken får hard medfart i media, og nynorskbrukarar må konstant kjempe for sine rettar, men nynorsken har fått eit solid fundament, og er eit av dei største språka i verda.

Fjellräven Kånken

Design: Åke Nordin
83 x 46 x 24 cm

Ryggsekkene kånken, produsert av svenske Fjellräven er å se på mange rygger, ikke bare på fjelltur, men også i de urbane strøk. Sekken som er produsert i slitesterkt nylon-stoff, ble lansert i 1978 for å lette på ryggen til skolebarn, og har med dens minimale og funksjonelle design, inntatt populærkulturen og blitt en av de mest gjenkjennelige ryggsekkene på markedet.

Arkitektene: Hvem er de egentlig?

Tekst: Carl Magnus Traberg | Illustrasjon: Victoria Welle Fjellbirkeland

Du har kanskje sett dem, der de sitter på ØX, med dressbuks, høyhalset genser og alpelue, mens de tegner perspektivtegning av eneboliger og nipper til et glass Pale Ale. Det er nemlig ingen andre studenter på Gløshaugen som våger tillate seg å sitte alene på bar med skjerf og styrke-løse briller, uironisk.

Dette er feil. Realiteten er at de er vanlige mennesker, akkurat som oss, bare at de går med avklippede bukseben, sokker i Birkenstocks i november, og lue som ikke dekker ørene. De er som regel også kledd i sort tøy, med mindre det er varmt, da går de med sort.

Arkitektstudentene er de som skiller seg mest ut på Gløshaugen ved at de har

svært få fellesfag med resten av studentene, og blant linjene som ikke resulterer i en sivilingeniørgrad. Dette har ført til en mystifisering av arkitektstudenten, etter som de sjeldent beveger seg ut fra hulene deres på tegnesalen. Med unntak av noen få felles fester med broderskapet, der designerne og arkitektene står i hver sin gruppe, vet vi svært lite om dem. For å finne ut mer, har jeg observert arkitektene og deres væremåte i et forsøk på å løse mysteriet om hva de egentlig driver med på Gløshaugen.

En onsdag ettermiddag, drar jeg til sentralbygget for å avsløre sannheten om hvem arkitektene egentlig er. Utenfor klasserommene deres i 2. etasje, finner vi en utstilling av midtveis oppgaven de-

res. Modellene er stillt opp med millimeterpresist mellomrom, med tilhørende plakat i deres favoritt palett: Monokrom. Bak meg kommer to gutter gående på vei mot tegnesalen, og jeg overholder en av dem si «Arkitektur er ikke en filosofi, det er en livsstil». Jeg prøver å få kontakt, for å stille dem et par spørsmål, men de er i sin egen verden og jeg må nøye meg med å observere. Samtalens deres går over i skolearbeid og søvn, der den ene nevner at han kun sov tre timer i går, men den andre er rask til å forsikre han om at han sov enda mindre dagen før, og en tredje forbrigående bryter inn og sier at han aldri sover.

Ut av tegnesalen kryper to zombie lignende skapninger med rødsprengte øyne og sorte handleposer under øynene. Det viser seg å være to studenter som er på vei hjem, etter å ha jobbet med prosjekt hele natten, og den ene klager over at hun allerede har brukt opp stipendet på små hvite menn til utstillingsmodellen og papp. Før døren inn til tegnesalen lukkes, sniker jeg meg inn og blir møtt av lukten av kullstift og (feinscmeker ting, rdvind?)

Jeg enser et snev av konkurransen blant studentene, ettersom flere har satt opp skillevegg rundt arbeidsplassen, for å hindre inn-syn slik at man ikke av et uhell skulle komme til å kopiere bli inspirert.

Lengre inn i salen, ser jeg en som sitter og tracer en tegning. Bordet hans er fullt av tegninger, de flyter over hverandre der samtlige ligger på gulvet og sidemanns arbeidsplass. Jeg beveger meg nærmere, og observer at personen har tracet samme tegning av et snittet bygg, minst tre hundre ganger.

Jeg rekker ikke å spørre han hva han skal med så mange tegninger av samme kvadrat, da jeg blir stoppet av en gutt med Snøhetta-logoen tatovert på overarmen. «Hvem er du og hva gjør du her?» spør han med en fast og bestemt tone. Jeg prøver å overbevise han om jeg startet litt sent på studiet, men han kjøper den ikke. Det er tydelig at jeg ikke passer inn her, med mine kommersielle Nike-sko, og bukser fra H&M. I et desperat forsøk på å redde meg selv, bruker jeg det eldste trik-

set i boka og peker bak han og roper «Sel! Noen gjør narr av Sverre Fehn!» Han snur seg med en gang og snerrer «Hvor?!». Mens han er distraheret sprinter jeg ut av lokalet. På vei ut blir jeg spurt av en frustrert student om jeg kan hjelpe han med gangetabellen, jeg har ikke tid, men heldigvis kommer en medstudent og trøster med at han heller ikke kan gangetabellen. Jeg runder stripa og stjeler skamløst en kopp kaffe fra Tekna-boden, før jeg er tilbake på IPD og kan trekke pusten lettet, til det kjære synet av ufrivillige 1.klassinger i fokusgrupper og 5. klassinger med lydisolerende hodetelefoner i gangene.

Designstuderter er svært flinke til å løse oppgavene de får gjennom gruppearbeid. Du må lete lenge før du møter noen som er like kreative og produktive som dem.

På hyttetur ble redaksjonen bedre kjent med menneskene som skal styre Leonardo inn i fremtiden, og det manglet hverken på kosen eller alkoholnivået.

Tekst: Ingrid Dahle | Foto: Torgeir Bell

08

10

17

2017/2018

Hvis du var et verktøy, hvilket hadde du vært?

Litt pretensiøst å si skiftenøkkel. Istedfor å være god på det og det, så prøver jeg å adapte til ulike situasjoner, for å lære så mye som mulig.

Fuck-Marry-Kill i det nye styret?

Fuck Bao. Vi har god kjemi. Men vi er litt forskjellige personlighetsmessig. Marry Caroline basert på litt sånn distansert kompatibilitet. Vi fungerer veldig effektivt, så tror det hadde vært et bra forhold. Kill... kan jeg velge Bao der også? Eeehm Ruben fordi han er yngst.

Hva er den teiteste aktuelle trenden?

Fidget spinner. Faen.

**President
Aslak**

Visepresident Caroline

Fuck-Marry-Kill i det nye styret?

Emm. Marry Aslak fordi jeg vet vi funker sammen. Kill Petter fordi jeg kjenner han minst. Det er minst å miste. Fuck. Oj jeg vet ikke. Det blir jo Ingrid da. Fordi jeg vet hun ser veldig bra ut uten klær på.

Hvilket verktøy er du?

Bordsag. Den store greia man kutter fin-grene på. Jeg kan være ganske røff og direkte. Den må stilles inn riktig for at den skal fungere. Husk å ha på avsug. Den er veldig nøyaktig og alt er straight. Det er ikke noe bullshit. Null stress er nøkkelord. Du får det du får, hvis du vet hva du vil ha.

Hvis du måtte ha byste av en på IPD i hagen din, lærer eller elev, hvem ville du hatt?

Trond Are. Fordi elever kommer og går. Lærere blir. Trond Are er levende legende. Han er som et vanlig menneske. Vanlig menneske pluss. Han sender ikke engang emojis og allikevel svarer han bra.

BK-sjef Emil

Hva er ditt spirit animal, og hva heter det?

Ulven Lyn. Vet ikke, da jeg var liten så lekte jeg alltid en lynrask ulv. Ulver er drittete.

Fuck-Marry-Kill i det nye styret?

Ohhh. *Tenker lenge*. Jeg hadde drept Petter. Bare. Just because. Gifta meg med Caroline tror jeg. Hun styrer jo penga. Og.... Hadde pult sjefen da. Standard power play.

Det er den 8. og du har 82 kr igjen på kontoen. Hvordan overlever du?

Oh. Det er for isvann til frokost lunsj og middag as. Og så en pils. Det holder lenge det.

Hva er den teiteste aktuelle trenden?

Årh! Slengbukser. At det av en eller annen merkelig grunn er tilbake igjen og søsteren min elsker det. Det gjør vondt.

Mediesjef Ingrid

Hva er ditt spirit animal, og hva heter det?

Det må verr noe som leve i havet. Kanskje en hval. Fordi den e, eg vett ikkje. Den flyte liksom rundt for seg sjøl. Men samtidig kan den ver i ein flokk. Eg føle det må ver ein guttehval, og den ska hette ... hmm ... kanskje Alfred.

Fuck-Marry-Kill i det nye styret?

Eg tenke at som mediesjef e all PR god PR, så kanskje drepe eller fuke Aslak.

Begge gir på ein måte PR. Aslak e ansiktet

utad, så må nesten fuke han for å optimisere PR. Skape ein skandale. Marry,

kanskje Petter, så kan han ta meg med

opp te Nord-Norge, og ta meg med opp

til sjarken sin, så kan me fiske sammen.

Kill e vanskelig, det e ingen som utpeke

seg. Kanskje eg må drepe Ruben, for då

slippe eg å stresse med å se om eg e ein

god mentor eller ikkje.

Hva er den rareste tingen du synes er attraktivt med en person?

Når folk e litt sånn socially awkward. At de e litt kleine, det e søtt. Og så like eg når folk e kjempeinteressert i spaca ting.

Hva er den rareste tradisjonen du har?

Å du det her e morsomt da. Mamma begynt å lag grøt te oss hver morra. Sånn havregrøt. Men hu visst liksom ikke ka vi sko ha på den grøten. Sa hu bare "Vi har litt leverpostei. Og makrell i tomat." På havregrøten. Så det spis e ennå. Det e liksom bare sånn æ har blitt vokst opp med. Og æ ska før den tradisjonen her videre. Havregrøten e veldig sånn juicy da. Og makrell i tomat liksom føre sånn texture. Det e litt nasty. Men når du putte det i munnen. Det e en crescendo av smak. Det e en dans.

Redaktør Bao

Hva er ditt spirit animal, og hva heter det?

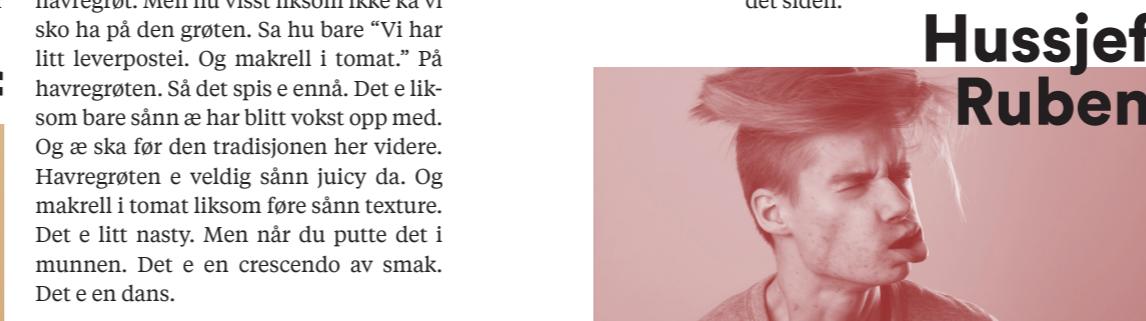
Så, det dyret æ e mest redd for, æ har legit sneglefobi. Æ frykte mæ sjøl mest. Æ ser på mæ sjøl som veldig treig, men litt sånn klompat også. Æ er kjemperedd for snegler. Dem svarte sneglan e digg. Æ har lytt å vær svart. Du e sånn Kanye West. Og Drake. Michael Jackson før han vart kvit. Navnet blir jo Ole Petter. Nei, stryk det. Mulan. Nei. *Betenkingstid*. Den hete Youngbao.

Fuck-Marry-Kill i det nye styret?

Den har æ jo lekt før. Okei. La mæ tenk litt. Carro er perfect wifey material. Hu gifte æ mæ med. Og så er jo han Emil ganske sweet. Så æ pule han, tenke æ. Æ har blitt litt maktsyk nå som redaktør. Det neste steget e å bli leder, og da må æ kvitte mæ med kongen. Så æ drep Aslak.

Hva er den dumreste måten du har blitt skadet på?

Da jeg var liten så så jeg engang at det var en veps på gulvet der jeg krabbet rundt. Jeg lurte på hva det var. Min reaksjon var å plukke opp denne vepsen og spise den. Men jeg hadde ikke tenner, så vepsen stakk meg i underleppen. Jeg hovnet veldig opp. Det å putte en veps i munnen er ganske dumt gjort. Jeg har ikke gjort det siden.

Fuck-Marry-Kill i det nye styret?

Hvis jeg skulle valgt fuck så hadde jeg kanskje valgt Emil. Av alle i styret er han den mest lekne. På en måte uansvarlig men samtidig mest ansvarlig. Han er ansvarlig men alikevel morsom. Marry Elise fordi hun er seriøs og ansvarlig. Får kanskje sette Petter på kill. Selv om han gjør en viktig jobb i styret og er sekretær og sånn. Jeg kan ikke velge meg selv, kan jeg vel?

Hva er den optimale kombinasjonen på shotroulette?

Så lenge du aldri treffer vann. Det er det kjipeste du kan få. Du får ingenting for pengene liksom. Jeg ser for meg tequila, vodka, og fernet. Bare for å lage det mest nasty du kan få. Det er ganske syre kombinasjon. Fernet smakte jo virkelig vondt. Det er marerittet. Den optimale er den verste - du får mest for pengene. Det spørs hva du vil oppnå.

Hva er den dumreste måten du har blitt skadet på?

Jeg har kuttet meg på en håndkle og begynte å blø. Jeg tror jeg var veldig tørr og håndduken var veldig stiv. Jeg bare tok i håndkleet. Jeg har kutta meg på sjokolade og da. Jeg får blåmerker av alt.

**Hussjef
Ruben**

Ekskursjonssjef Elise

Fuck marry kill i det nye styret?

Den burde jeg sett komme. Uff da. Fuck Caroline fordi jeg vet at hun har veldig fint midtsidebilde. Og så vil jeg marry Ingrid. Hun har masse kule planeter og det har jeg lyst på. Jeg kan ikke dyrke avocado, og det vil jeg ha. Jeg tror kanskje jeg kan drepe hun også, fordi da kan jeg ta plantene for meg selv etter at hun har dyrket de.

Hvis du hadde vært et verktøy, hvilket hadde du vært?

Den er tricky. Telles glitter? Som i et design-kunstnerisk verktøy. Det som er greia med glitter er at det alltid sitter igjen et lite korn, og jeg håper at det er noe hos meg som setter seg fast hos folk. At jeg lyste opp hverdagen et lite øyeblikk.

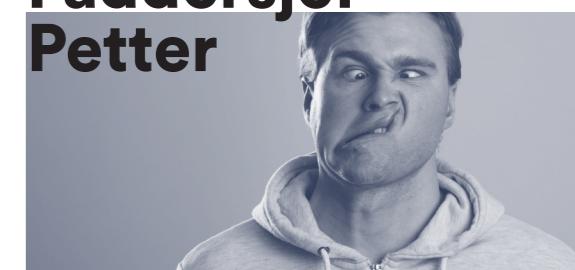
Hva er den dumreste måten du har blitt skadet på?

Jeg har kuttet meg på en håndkle og begynte å blø. Jeg tror jeg var veldig tørr og håndduken var veldig stiv. Jeg bare tok i håndkleet. Jeg har kutta meg på sjokolade og da. Jeg får blåmerker av alt.

Hvis du hadde vært et verktøy, hvilket hadde du vært?

Skyvelæret. Fordi æ kan måle forskjellige dimensjonar. Både dybde, bredde. Og ja. Og lengde og høyde og bredde og alt mulig.

Faddersjef Petter

5 typer designere

Tekst: Leander Pantelatos | Illustrasjon: Victoria Welle Fjellbirkeland

Verkstedsmannen

Han er der alltid.
Bygger ting, fikser ting.
Går gjennom låste dører
Vernissage på arbeidsplass

Den som går i klassen men aldri er der

Fet logo, frivillighetens eim.
Aldri der, arbeidsplass blir lempeplass.
Har vedkommende sluttet?

Personen som mister alt

Kaotisk arbeidsplass.
Masse «stuff», men aldri det rette.
«Søtt – spørrende» ansikt i lyset,
hender som tar i mørket.

Den som alltid har alt på stell

Morgenfugl. Steril arbeidsplass.
Fargerik avhuket kalender.
En drøm! En stressfaktor i klassen.
Men finnes han/hun/hen egentlig?

Natteravnen

Om natten, men bare den siste natten.
Havregryn i skapet, og subtil kaffelukt.
Ferdig prosjekt reiser seg.
«Sløv-trøtt» ansikt hilser morgenfugl.

Legolas Stormborn

Det første som traff oss da vi så Bao var det lange, vakre håret som oser av femininitet og bruk av tørrsjampo. Så falt blikket på de vakre utformede ørene og videre ned på det raffinerte, høyt dynamiske antrekket og buen. Men hvor ble det av pilen din, Legolas? Uten den treffer nok ikke kostymet blinken. Det blir også litt vanskelig å ikke tenke på en annen kjent kvinnelig karakter med det samme platinablonde håret. Så beklager Bao, vi er nådeløse når vi ikke vet om du er Daenerys eller Legolas.

Hvis du skulle ha dannet en dødelig duo med noen, hvem ville det vært?
– Så gira på å bli penetrert av Nazgûlene.

Kaldere enn Listhaug

Vi fikk frysninger, brain freeze og kalde føtter på en gang i det Elise entret fotorommet for bilde og intervju under Halloweenfesten. Som sin egen versjon av snødronninga fra H.C. Andersens eventyr gjør hun skam på både den hvite heksa fra Narnia og Elsa fra Frozen. Etter litt om og men med å fjerne rim fra linsa og justere kameraet slik at istappene på hodet hennes fikk plass innenfor rammen fikk vi tatt et bilde av Elise, men det gjør hun ingen rettferdighet. Du måtte være der å oppleve det med egne øyne (og termoreseptorer), så alle som ikke kom kan angre. Ettersom Snødronninga har stangeferdighetene til 7 enhjørninger tør jeg ikke annet enn å gi henne en velfortjent 6'er.

Hvis du kunne dannet en dødelig duo med en annen på festen her, hvem ville det vært?

– Ingen, fordi det er ingen her som matcher nivået mitt.

På den sorte løperen

Tekst og foto: Åolin von Krogh og Emily Hsi

Mann (23) uten ljå

Er det noe mannen med ljåen ikke kan finne på å gjøre, så er det å miste ljåen sin. Mannen med ljåen, uten ljåen, er som en cheeseburger uten ost, Han Solo uten Chewbacca, eller Ole Petter uten Kvikk. Ettersom dette dessverre var ditt tilfelle skriver du ikke akkurat historie med kostymet ditt, Andreas. Uten ljåen ble kostymet bare en dude i svart kappe med sminke ødelagt etter x antall timer rave på IPD. Improviseringen med å posere med en meterlinjal er akkurat nok til å styre unna bunnkarakter, men du lander dessverre på en 2'er.

Tror du kostymet ditt øker eller minker sjansen din for å hooke i kveld?
– Øker, jeg er litt mystisk også er det ganske badass med ljå.

PS: Jeg tar delvis skyld for negativiteten ettersom du ble intervjuet og fotografert etter at musikken var slått av og lyset på, mens alle andre ble det på stigende promille på begynnelsen av festen.

Cruella DeLish

The mistress of all evil! Vi synes dama er helt rå, her er det mye som er på plass, til og med den originale blå ringen og den blå sigaretholderen. Men kanskje du kunne prøvd å sminke deg selv enda mer skummel og slem? Vi får dessverre ikke helt frysninger nedover ryggen, ettersom du nogen lunde fremstår liitt som en knarkete eskorte på et harry utested. Because “Darling, looking good is better than being good”, som Cruella selv sier.

Synes du kostymet ditt øker eller minker sjansen for å hooke i kveld?
– Minker, jeg ser skummel ut.

Er det lov?

Tekst: Ingrid Dahle, Nanna Wensaas | Grafikk: Bao Nguyen

Droppe fest til fordel for Skal Vi Danse

HVEM vil ikke se Trude Drevland gå på dansegulvet for sin tango?! Som Tobias ville sagt: "Dæ e ikke guilty, dæ e bære pleasure".

Komme tidsnok til vors

Du inviterer til vors kl. 1900. Kl. 1904 står du der i undertøyet, med nyvasket hår, og kaster i deg kalde rester fra gårdsdagens pasta med tomatpuré. Og så ringer det på. Hva faen? Hvem er det som faktisk kommer tidsnok til vors? Har du et liv? Eier du sosiale antenner? Forstår du noen ting om noen ting? Ikke kom tidsnok til vors. Bare ikke vær den personen. Ingen liker deg.

Hooke med foreleser

Det er lov, men bare hvis hen har stram V-t-skjorte og er fra Tyskland. Sett at det ikke er på Bodegaen.

Drikke rødvin og kaffe med sugerør

Du tenker kanskje at du er kjempesmart, og at tennene dine kommer til å skinne som hvite perler resten av livet. Men slik er det ikke. Det ser dumt ut. Kanskje enda dummere enn røde og gule tenner. Dessuten går du glipp av det store fellesskapet av folk med tenner i alle regnbuens farger, som vi alle kommer til å bli del av i en alder av 50.

Dropp sugerøret - få venner!

Dobbeldippe chips

Denne er vanskelig. Fordi det er jo sykt næsty. Men så er det jo sykt digg også.

Så vi har konkludert med at det er greit hvis alle gjør det. At det er en enighet rundt chipsskålen og rømmebegeret om at jo; i dag dere, i dag dropper vi alle hemninger. Idag slipper vi oss helt løs. I dag kan vi være den vi er innerst inne. Idag dobbeldipper vi.

Komme 3 timer for sent til vors

Ingen bryr seg om at du kommer for sent fordi du liksom er så sykt travel. De er allerede fullt opptatt med å kaste opp på do og hooke på kjøkkenet. You missed out. Dra hjem.

Lyve om ananaspreferanse for å bli sosialt akseptert

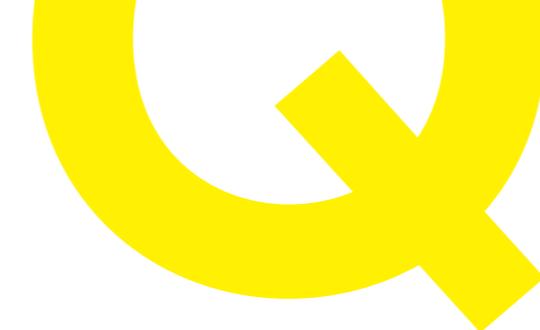
Hva er det å lyve om? A-nanna-s (høhø) er beeeeest!

Men jo, hvis du henger med folk som er mer opptatt av ananaspreferansene dine enn hvordan du faktisk er som individ, så burde du kanskje skaffe deg nye venner. Ved å gå alene på fest for eksempel. MEN ikke kom for tidlig på vorset. Og for all del ikke drikk vin med sugerør. Kanskje finner du kjærligheten til og med? For hvis man er ærlig med seg selv, så kan ikke alle gifte seg med foreleser. Eller Rolf.

Kryssord

Laget av: Tobias Wulvik

					Organisert økonomisk samarbeid	Proklamere	Lilla er dette til gul
				Handling på øvinger	Mannlig kjønnsorgan		
	Arbeide i felleskap						
	Gi lov			Marerittet i Matte 1 og 2	By i Japan		
Drikkelek					Motsatt av smal		
Artist fra bodø					Verdens største slange		
	Slektning				Musikk-sjanger		
	Fiskevær i Moskenes			x="eple" x[3]+x[0:3]	Person fra Goa		
Fast gjenta-gende					Ridende følge		
Fot på koreansk / Første del i kampsport	Tilbe Gud			Guttenavn		Høyt, bratt fram-springende fjell	
	Arvelig særrett			Tilstand før betong			
				Si i går	Feil uttale av sny		
				Punkt i ayurvedisk massasje	Øystat i sør-Asia minus lanka		
Definerer antall akser							
Rund ost med rød emballasje							
	Betegnelse på harpikser				Appen til Rema 1000		
	Europa-mesterskap				Kronisk utmattelse		
Fag				Kjemisk symbol for jod	Magnet-resonans-tomografi		
Brukes flittig i Matte 3							

1 Magne Dyvig og Dagfinn Døhl Dyvig har sammen skrevet pensum for ex.phil.. Er de i slekt? I så fall, hvordan?

2 Av og til forsvinner Professor Porathe fra bygningen og drar på møte med en organisasjon, hvor han sitter i en komité. Hva heter organisasjonen?

3 Hvilken ministerpost har Ine Eriksen Søreide?

4 Hvem vant årets fredspris?

5 Hva heter stedet som deler Istanbul mellom Europa og Asia?

6 Hva heter innstillingen som justerer dybdeskarphet på et kamera?

7 Hva heter hovedstaden i Slovenia?

8 Hvem komponerte musikken for Blade Runner 2049?

- 1 Magne er far til Dagfinn
2. IALA
3. Utviklsminister
4. ICAN (international campaign to abolish nuclear weapons)
5. Bosporos
6. Blenderåpning
7. Ljubljana
8. Hans Zimmer & Benjamin Wallfisch
9. 60 år
10. Salvatore Mundi
11. Klovnfisk
12. Charles og Ray
13. André Schürrle
14. Åke Nordin
15. Frodo Sam, Pippin, Munti, Aragorn, Legolas, Gimli, Gandalf, Boromir
16. Carles Puigdemont
17. Salazar Smygards medaljong
18. Kobber og sink
19. Daft Punk
20. Matt og Ross Duffer

9 Hvor mange år er Helvetica?

10 Hvilket maleri av Leonardo da Vinci ble nylig verdens dyreste da det solgte for 450 millioner dollar?

11 Hvilken type fisk gjemmer seg mellom anemone-tentaklene?

12 Eames-ekteparet står bak noen av verdens mest ikoniske møbler. Hva het de til fornavn?

13 Mario Götze avgjorde VM-finalen i 2014 med et mål i andre ekstraomgang. Hvem slo den målgivende pasningen?

14 Hvem har designet Fjellräven Kånken?

15 Hvem er med i ringens brorskap (fellowship of the ring) i Ringenes Herre?

16 Hva heter brødparet bak Netflixserien Stranger Things?

17 Hva var den tredje malacruxen Harry, Ronny og Hermine fant?

18 Hvilke to metaller må du blande for å få messing?

19 Hvilken musikalsk duo utgjør franskmennene Thomas Bangalter og Guy-Manuel de Homem-Christo?

TORIAS (2.)

FIRIN (3.)

Uansett hva dere gjør havner dere i analfella

SIMEN (4.)

Folk tar av seg klærne. Det er en god ting.

ANNA (2.)

Det blir bare mer og mer fordel å være full på skolen

JONAS (3.)

Er du hytt på å bli skækk eller? Men det er ikke så dumt som det høres ut asså

CARI MAGNIUS (1.)

Sånn ekle pannekaker i vannet — om maneter

VICTORIA (2.)

Jeg er ikke bortskjemt, jeg er bare pappajente

CAROLINE (2.)

Ingrid, du har ikke noe imot å ha bæsj på veggen din?

PETER (3.)

Doen er et sykt bra system liksom

WAYNE (3.)

Ja, det er dritbra

BAO (2.)

Æ va oppe seint for yo mama

AMALIE (2.)

Vi må ha sånne vinduer med gjennomsyn

ANDRÉ (2.)

Jeg forstår ingenting i Matte 2. Jeg er ikke i forelesning en gang liksom.

hørt av folk

Til tross
for
konstant
negativ
presse

kovfefe

min
måndag
är
hård
och
trött
men
kaffe
tycker
jag
er
utmärkt

avsluttende poesi

